

Сара и заборављени трг

Зоран Пеневски

Роман описује авантуру девојчице Саре и њеног необичног пратиоца, птице Бертија, која се заправо понаша као мачка. Они трагају за Сарином баком Кристином. Њихова потрага их води кроз необичан трг пун чудесних радњи, у којима свака крије занимљиве и дубоке поруке.

У првој радњи не проналазе баку, као ни у посластичарници „Бакин лек“, али у Радионици за поправљање детињства сазнају да се све грешке могу исправити и да је чак и бака долазила тамо тражећи помоћ за свог сина. Док сам читао књигу и замишљао ово место схватио сам да ништа није непоправљиво и да све може да се промени ако се потрудимо.

Њихово истраживање их даље води до Музеја писаћих машина, где сваког јутра мистериозно настају нове приче. Потом одлазе у продавницу препарираних птица, где сазнају да је и бака била тамо. Срели су Пупкооког, који верује да је заборавио некога кога је волео. Сара се тада сетила како је бака говорила да љубав човеку може подари крила, али и да га исуши. Ова мисао показује колико љубав може бити снажна – она може уздићи човека, али и учинити га рањивим ако изгуби онога кога воли.

На тргу постоје и разне необичне ствари – машина са крилима и ногама, наочаре које показују расположење људи, фигурице које говоре, роба која се сама продаје и усамљени рачунар који не жели да комуницира. Сара и Берти срећу уметника у дисању, који их подсећа да људи не размишљају довољно о важним стварима као што је дисање. Ту је и Скотома, грација непролазности, која говори о две врсте заборава – обичном, где памтимо, и потпуном, када морамо заборавити све како бисмо створили нову будућност. Ови сусрети нама читаоцима шаљу важну поуку – понекад морамо оставити прошлост иза себе да бисмо се ослободили онога што нас спречава да растемо и остваримо своје циљеве.

Књига нас учи да свако у себи носи снагу да се ослободи онога што га тишти, као и да промена зависи од нас самих. Ако желимо бољу будућност, морамо бити довољно храбри да прекинемо оно што нас држи у месту.